

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 3(33), травень 2016 року

НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Дні науки в Академії культури

Традиційно наприкінці квітня у Харківській державній академії культури відбулася щорічна *Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття»*. У роботі конференції взяли участь понад 360 молодих учених: докторантів, кандидатів наук, викладачів, аспірантів, магістрів, студентів з різних регіонів України та зарубіжжя. Серед учасників – представники більше ніж з десяти міст України: Києва, Дніпра, Полтави, Краматорська, Маріуполя, Івано-Франківська, Ніжина, Запоріжжя, Черкас, Вінниці

Пленарне засідання із доповіддю *«Імідж науки в контексті вищої освіти»* відкрив ректор ХДАК, проф. **В. М. Шейко**. У вітальному слові він акцентував увагу на високому рівні якості української мистецької та культурологічної освіти, зокрема у ХДАК:

– Харківська державна академія культури — фундатор і лідер України з підготовки інтелектуальних, креативно налаштованих, конкурентоспроможних на вітчизняному і світовому ринку праці фахівців культурологічно-мистецького та бібліотечно-інформаційного профілів. Ми демонструємо вдалий мистецький симбіоз – єдиний в Україні: ви не назвете на сьогодні жодного навчального закладу, де було б і театральне, і музичне, і хореографічне, і кіно-, телемистецтво, представлені окремими факультетами з десятками спеціальностей та спеціалізацій. І європейцям є чому в нас повчитися! Запрошуємо їх на навчання! Ф. Достоєвський твердив, що краса врятує світ, а я, перефразовуючи його, кажу, що світ врятує мистецтво!

На пленарному засіданні обговорювалися також питання культури, мистецтва та соціальних комунікацій. Загалом свої наукові погляди на актуальні проблеми сьогодення висловили вісім доповідачів. Свій науковий колорит мали як доповіді досвідчених науковців (*«Жіночі образи в класичному мистецтві Японії»* доктора мистецтвознавства, професора ХДАК С. В. Рибалко), так і науковців, що роблять лише перші кроки в науковій діяльності (*«Філософія кіно: до постановки проблеми»* аспірантки ХДАК Аліни Тимофеєнко та *«Рецепція творчості Т. Г. Шевченка в контексті українського Інтернет-дискурсу»* студентки ХДАК Людмили Чохи).

Серед інших цікавих питань пленарного засідання – досвід упровадження *«Програми медіаграмотності для громадян»* (кандидата культурології, старшого викладача ХДАК Г. В. Старкової), методологія дослідження юзабіліті сайтів бібліотек (аспіранта ХДАК Сергія Ростовцева), особливості драматургічної моделі телесеріалу (магістра ХДАК Владлени Сабової).

Духовного натхнення учасникам та гостям конференції додала доповідь аспірантки Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського Ірини Кондратенко. Її доповідь була присвячена харківським сторінкам біографії видатного регента Михайла Литвиненка, його внеску в розвиток православного співу та хорової культури Харкова й України.

(Продовження на стор. 2)

Секційні засідання

Наукові дискусії продовжилися на засіданнях 15 секцій, тематика яких охоплювала весь спектр освітньої та наукової підготовки Академії: культурологія та етнокulturологія; музейна справа і охорона пам'яток культури; освітньо-виховна місія культури; історія світової літератури та мовознавства; філософські та соціально-політичні виміри сучасного суспільства; хорова культура; музичне, аудіовізуальне, хореографічне та аудіовізуальне мистецтво; соціальні комунікації; менеджмент та адміністрування; туризм; дослідження іноземних фахових джерел.

Цьогорічна конференція характеризувалася надзвичайною студентською активністю, ентузіазмом, завзятістю та широкими науковими інтересами. Так, студенти виголошували доповіді на двох-трьох секційних засіданнях одночасно, виступали на круглому столі «Видатні харків'яни та інтелектуальна еліта Харкова». Доповіді студентів мали дуже високий науковий рівень: містили актуальність, теоретичну і практичну розробленість, рекомендації щодо подальшої оптимізації досліджуваних суспільних процесів.

Варто відзначити особливий інтерес студентів Академії до вивчення іноземних мов, що виявилось на засіданні секції «Дослідження іноземних фахових джерел». На ньому молоді науковці виголошували доповіді на теми образної професії, неординарні культурні та мистецькі явища, власні хобі. Цього року в засіданні секції взяли участь першокурсники факультету музичного мистецтва. Представники академічного хору ХДАК виконали композицію The Beatles «Yesterday». Пролунав і сольний виступ – презентація авторської пісні Олени Олійник.

Круглий стіл

На другий день конференції відбулося засідання круглого столу «Видатні харків'яни та інтелектуальна еліта Харкова». На ньому молоді науковці звернулися до внеску відомих харків'ян та цікавих особистостей – уродженців інших міст, які сприяли духовному і науковому становленню нашого міста. Модератором круглого столу став знаний спеціаліст з історії Харкова, журналіст, автор проекту «Харьковские старости», керівник прес-центру Kharkiv Today – Філіп Дикань.

Відкрилося засідання доповіддю кандидата культурології та доцента ХДАК Н. Є. Шолуха «Григорій Сковорода: харківська добронравність». Саме з цієї знакової доповіді відкривається телевізійна передача про конференцію молодих учених ХДАК «Європоступ. Культурна експансія в інформаційний простір», що транслювалася по всій країні (переглянути її може кожен бажаючий на youtube.com).

Грунтовністю та науковою точністю можна характеризувати доповідь студентки ХДАК Ірини Юрченко «Ілля Мечников – генерал невидимого фронту», мультимедійна презентація якої складалася більше ніж зі ста слайдів фактажу та рідкісних документальних джерел. Серед інших студентських доповідей – «Марія Раєвська-Іванова – просто тому, що перша» Наталі Тюркеджи, «Порфи́рій Мартинович: митець, фольклорист, етнограф» Анни Коляки, «Життя і смерть Миколи Хвильового» Олексія Юрченка, «Клавдія Шульженко: пісні, що лину́ть під звуки гармат» Вікторії Найденко, «Олександр Шалімов. Сорок тисяч врятованих життів» Олени Дудіної, «Леонід Биков. Творчий портрет істинного художника» Тетяни Шевченко. У рамках круглого столу відбулася презентація відеороботи студентів факультету кіно-, телемистецтва «Харків, який ми втрачаємо».

За результатами круглого столу можна стверджувати, що під час підготовки доповідей студенти з цікавістю, хвилюванням та душевною теплотою підійшли до вивчення історії свого міста, творчого та життєвого шляху співвітчизників.

МАЙСТЕР-КЛАС

Роботу конференції продовжив майстер-клас дніпровських режисерів Євгенія Вагнера та Наталії Негреби «Психологія стосунків на знімальному майданчику». Відомий в Україні режисер, постановник гумористичного телесеріалу «Маски-Шоу» розкрив поетапний алгоритм створення авторського проекту на телебаченні – від задуму до постпродакшену. Поділився він і досвідом формування комфортного психологічного клімату під час створення телевізійного продукту.

Наталія Негреба, випускниця ХДАК, презентувала власний дипломний проект – короткометражний ігровий фільм за мотивами твору Ф. Достоевського «Хлопчик у Христа на ялинці». Актуальні проблеми фільму – сирітство та соціальна незахищеність – не мають ні

часових, ні просторових кордонів. Тому не дивним є те, що дипломна робота отримала схвальні відгуки екзаменаційної комісії та інтерес широкої глядацької аудиторії.

Заключне пленарне засідання

На заключному пленарному засіданні найкращі доповідачі були нагороджені дипломами за активну участь у конференції. Було оголошено найкращого молодого науковця року – викладача ХДАК та аспіранта Вікторію Володимирівну Воскобойникову. Її було нагороджено дипломом та пам'ятними призами. Усі присутні мали змогу також переглянути фільм – звіт про роботу конференції, що підготувала медіа-група факультету кіно-, телемистецтва.

КОНЦЕРТ

Урочистим закриттям конференції став святковий концерт, що гармонійно поєднав сольні номери та композиції творчих колективів Академії. Учасників та гостей конференції вітали такі знані в Україні і світі колективи, як: театр народного танцю «Заповіт», інструментальне тріо «Цим-Бан-До», ансамбль народних інструментів «Пасіпаки», ансамбль сучасного танцю «Естет», ансамбль бального танцю Академії. Приємною несподіванкою став виступ народного артиста України, професора кафедри хорознавства та хорового диригування Костянтина Григоровича Шаші разом зі своїми вихованцями. Організацію концерту взяли

на себе магістри кафедри режисури ХДАК – Ігор Сікалов (режисер заходу та ведучий), Ангеліна Бойко (ведуча).

P.S. В. М. Шейко, ректор ХДАК, професор, даючи інтерв'ю ведучій телепрограми «Європоступ. Культурна експансія в інформаційний простір», зазначив:

– Якщо ми спрямуємо культурну політику на розвиток суспільства в цілому, зокрема економіки і духовного виробництва, то тоді, безумовно, зможемо відповісти на виклики, що стоять сьогодні перед Україною.

Тож давайте разом сприяти науковому, духовному та економічному процвітанню нашої країни!

Оргкомітет вітає учасників конференції з вдалими науковими доробками та їх апробацією! Запрошуємо до подальшої співпраці!

О. О. Косачова,
голова Наукового товариства студентів,
аспірантів, докторантів та молодих учених ХДАК,
ст. викладач ХДАК, канд. наук із соц. комунікацій

Перші спроби професійної самореалізації

ВІД РЕДАКЦІЇ. Цей випуск академічної газети «Бурсацький узвіз» є першою спробою справжньої редакторської роботи для студентів 3-4 курсів факультету соціальних комунікацій напряму «Книгознавство, бібліотекознавство і бібліографія», які протягом навчального семестру вивчали дисципліну «Літературне редагування і стилістика» під керівництвом Олени Миколаївни Білик – доцента кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства. Кожен студент мав можливість відчувати себе не лише у ролі редактора, а й коректора, верстальника.

Детальніше про перші спроби самореалізації на шпальтах чергового номеру «Бурсацького узвозу» розповідає *Марина Шевченко (4 курс, ф-т соціальних комунікацій)*:

Починаючи підготовку номеру газети, ми ставили перед собою наступні запитання: якою має бути газета? що цікавить нашу читацьку аудиторію? що хвилює кожного студента та викладача? Ми дуже хотіли зробити цей номер особливим, додати чогось новаторського та власного. І коли загальна концепція була обрана, нас очікувала справжня редакторська робота, яка приваблювала і відлякувала одночасно. Ми відчули всю складність професії редактора на власному досвіді.

З певністю можна стверджувати, що найскладнішим виявилось збирання матеріалу та пошук необхідної інформації. Для цього ми відвідували різноманітні заходи, спілкуватися з багатьма людьми, знаходили щось цікаве для читачів. Це досить нелегка та копітка робота, яка вимагає чималих зусиль, терпіння, наполегливості та комунікабельності. Нам було нелегко впоратися з цим завданням. Довелося докладати багато зусиль, іноді всіх охоплювали розпач та відчай. Та ось нарешті можна перевести подих – матеріал було зібрано. Здавалося, що майже все зроблено, але тільки згодом ми зрозуміли, що це була лише невелика частина роботи з підготовки видання.

Почався новий етап – редагування. Чесно кажучи, працювати над літературним оформленням дуже непросто. Складно постійно контролювати себе, щоб не переробити текст під нас – редакторів. Оскільки найважливіше в редакторській праці – це збереження авторського стилю, думок та поглядів. За наявності значних зауважень ми повертали текст авторові на доопрацювання. Виникала необхідність коректно висловити свої зауваження та визначити шляхи виправлення повідомлення. Редактор повинен лише настановити «підопічного» на «правильний шлях». А зробити це дуже складно. Ми це зрозуміли вже з власного досвіду. Іноколи доводилося наполягати та відстоювати свою точку зору, переконуючи автора в тому, як краще буде сприйматися інформація реципієнтами.

Ще одна особливість роботи редактора над поданим матеріалом – постійна уважність до фактичних даних. Оскільки саме наявність «незначних» помилок у датах, назвах та інших дрібницях суттєво впливає на сприйняття не тільки газети, а, в першу чергу, самого редактора як професіонала.

Виконуючи цю роботу, ми відчули себе на місці редактора, який бере на себе дійсно велику відповідальність. Загалом робота редактора складна, проте цікава одночасно. Вона відкриває людині нові обрії, вимагає постійної роботи над собою.

Працюючи над підготовкою номеру, ми відкрили багато цікавого, дізналися про захоплення студентів, які виявилися дуже різноманітними та навіть несподіваними. Зрозуміли, що кожному з нас є про що розповісти світу.

Однією з тем, порушених у цьому випуску газети, стало дослідження життя студентів поза межами

навчального закладу, у вільний від навчання час. Готуючи статті до друку, ми зробили багато несподіваних «відкриттів», зрозуміли важливу річ: ми навчаємося в Академії культури, й її незвичайна атмосфера впливає на всіх нас, віддзеркалюється у розмаїтті захоплень. Ми всі дуже різні та захоплення маємо також різні: хтось за специфікою своєї майбутньої професії у вільний час займається додатково, відшліфовуючи набуті навички, шукає щось нове; хтось заглиблюється в науку та наукові дослідження; а деякі студенти присвячують свій час родині, оскільки родина та діти – це найважливіші у світі речі.

Навчаючись разом, ми іноді не знаємо елементарних речей про знайомих людей. Я сподіваюсь, що саме цей випуск газети допоможе нам стати більш відкритими, щирими, проявити інтерес до захоплень інших студентів, не зважаючи на соціальні або інші стереотипи. Кожен із нас іноколи навіть не здогадується, чим цікавляться та як живуть одногрупники.

Значну частину цього випуску газети ми присвятили нашим колегам-іноземцям, зокрема аспірантам із Китаю. Ми сподіваємося відкрити незнайомі нашим читачам сторінки із життя іноземців Академії, допомогти зрозуміти цінності китайської культури.

Варто зауважити, що працювати з ними було просто, іноді навіть весело. Вражає те, що ми, такі різні, швидко знайшли спільну мову, порозумілися, незважаючи на те, що їм складно розмовляти російською мовою, а ми взагалі не знаємо китайської. На мій подив, аспіранти-китайці виявилися відкритими, привітними, доброзичливими. Брати у них інтерв'ю було дуже цікаво, і ми ще декілька днів згадували незабутні моменти, котрі одразу підіймали настрій. Та вони й досі живуть у наших спогадах.

Після цього ми зрозуміли всю важливість такого спілкування студентів із різних країн (в Академії є Центр міжкультурної комунікації і соціальної інтеграції, котрий постійно проводить різні заходи, під час яких іноземці знайомляться з українською культурою, а ми відкриваємо цікаві речі в культурі їхніх країн. Та це все має значення тому, що ми просто навчаємося, здавалося б, простих речей – бути потрібними комусь та допомагати іншим).

Говорити про підготовку нами випуску газети можна дуже багато, оскільки хочеться передати всі свої почуття, відкриття та просто поділитися з навколишнім світом щастям, котре наповнює нас від думки, що ми вперше в житті проявили себе як професіонали.

Наразі, вже випустивши своє перше редакторське «дітище», можемо впевнено стверджувати: ми дізналися багато нових, цікавих речей, відкрили для себе невідомі аспекти редакторської діяльності. Але ми зробили лише перші кроки в професійній самореалізації. Сподіваємося, що вони стануть вдалими початком нашої кар'єри...

Діалог культур у нашому житті

Сучасний світ дуже динамічний, відстань між країнами зменшується завдяки сучасним інформаційно-комунікаційним технологіям. Сьогодні вже не є проблемою спілкування з представниками іншої культури: завдяки сучасним засобам зв'язку ми можемо підтримувати постійний контакт з іноземцями. Але в нашому житті не вистачає безпосереднього спілкування, яке дарує нам душевне тепло, невидимий енергетичний зв'язок, що встановлюється, коли нас не розділяють відстань та комп'ютер. Саме таке спілкування з представниками далеких і не завжди відомих нам культур можуть подарувати нам наші іноземні студенти, котрі прибули до нас з метою навчання і привезли з собою частину своєї країни, своєї культури. Вони з радістю готові поділитися цими невідомими і, здавалось би, недосяжними для нас традиціями, звичаями, а також дають можливість реалізувати діалог культур у нашому житті. Але ж і нам є що запропонувати їм, є чим поділитися, що показати у нашій країні, у нашому місті. Щоб зробити міжкультурне спілкування з іноземними студентами більш продуктивним, нами було ініційовано створення при Студентській раді Академії Центру міжкультурної комунікації та соціальної інтеграції іноземних студентів. Першим керівником цього Центру стала студентка факультету соціальних комунікацій Юлія Легостаєва. Активну участь у створенні і роботі Центру брала Регіна Вороніна, яка на той час була заступником голови Студентської ради Академії. До роботи Центру активно долучаються студенти всіх факультетів Академії, адже їм є що показати та розказати нашим іноземним колегам.

Робота Центру міжкультурної комунікації та соціальної інтеграції іноземних студентів спрямована на розв'язання таких соціально-педагогічних завдань: формування освітньо-культурного середовища як середовища самореалізації іноземних студентів; надання підтримки іноземним студентам з метою подолання «культурного шоку», їх успішної соціальної адаптації, соціальної інтеграції та соціальної індивідуалізації; створення педагогічних умов для творчої соціальної та культурної співпраці.

Відповідно до соціально-педагогічних завдань розроблена програма діяльності Центру міжкультурної комунікації та соціальної інтеграції іноземних студентів, яка розглядається нами як складова загальної програми соціально-педагогічного супроводу соціалізації іноземних

студентів в освітньо-культурному середовищі вищого навчального закладу та реалізується за такими напрямками:

1. Створення складових соціокультурного та соціально-виховного компонентів освітньо-культурного середовища вищого навчального закладу відповідно до соціалізаційних потреб іноземних студентів, з урахуванням їх етнопсихологічних та соціокультурних особливостей. При цьому освітньо-культурне середовище розглядається як інтегративний фактор особистісного становлення іноземного студента у вищому навчальному закладі в природних соціокультурних умовах українського суспільства.

2. Проведення просвітницької діяльності (спільно з працівниками Центру міжнародної освіти та співробітництва ХДАК), яка сприяє соціальній адаптації та інтеграції іноземних студентів в освітньо-культурне середовище вищого навчального закладу: бесід щодо порядку перебування іноземних громадян на території України, правил реєстрації документів іноземців, оформлення посвідок на тимчасове проживання, реєстрації за місцем проживання; бесід щодо правил проживання в гуртожитку; дотримання норм гігієни та здорового способу життя; ознайомлення із освітніми стандартами України та освітніми вимогами вищого навчального закладу тощо. Ця діяльність спрямована на взаємодію із представниками різних служб, з якими іноземні студенти матимуть справу під час свого перебування та навчання у ВНЗ, на включення іноземних студентів до соціальної взаємодії в різних сферах життя, збагачення життєвого досвіду, засвоєння соціальної інформації, формування навичок мовленнєвого спілкування.

3. Організація діяльності щодо ознайомлення іноземних студентів із соціокультурним середовищем, у якому вони перебувають: проведення екскурсій вищим навчальним закладом (корпуси, бібліотека, їдальня, аудиторії, актові зали, спортивні зали, студія звукозапису тощо); знайомство з інфраструктурою міста (торгові центри, банки, аптеки, лікарні, бібліотеки, театри, музеї, виставкові зали, парки, місця відпочинку, заклади харчування, кіноконцертні зали); представлення гуртожитків та інфраструктури навколо них. Така діяльність спрямована на адаптацію іноземних студентів до нових соціокультурних умов, на формування навичок взаємодії із різними соціальними інститутами, на поступове освоєння соціального простору, в якому іноземному сту-

дентові доведеться прожити декілька років, отримуючи професійну освіту.

4. Організація співпраці іноземних та українських студентів в реалізації соціокультурних проектів та проведенні заходів, спрямованих на міжкультурний діалог, взаємодію. У ході такої співпраці відбувається формування груп взаємодії, до яких входять іноземні та українські студенти, реалізується творча взаємодія, складаються міжособистісні стосунки, відбувається пристосування до професійної та активної соціокультурної діяльності в умовах нового освітньо-культурного середовища.

5. Проведення заходів, спрямованих на залучення іноземних студентів до українських національно-культурних традицій засобами позанавчальної діяльності, на соціальну інтеграцію в освітньо-культурне середовище вищого навчального закладу: вечорів, днів української культури, тренінгів, бесід, круглих столів, майстер-класів, екскурсій, циклу заходів, присвячених національним традиціям, особливостям культури регіонів України.

6. Проведення іноземними студентами заходів, спрямованих на знайомство із культурою, традиціями, звичаями, мовою, освітніми системами, літературною, театралізованою спадщиною, кінематографом їхньої країни. У процесі проведення таких заходів формуються ціннісні настанови на взаємодію та міжкультурний діалог у ході їх підготовки, організації та реалізації, на розвиток комунікативних умінь, створюється атмосфера доброзичливості, творчої взаємодії, відбувається формування толерантності, впевненості в собі, подолання міжкультурних комунікативних бар'єрів, чому сприяє спільне планування та прийняття рішень, взаємоповага і взаєморозуміння між українськими та іноземними студентами. Залучення іноземних студентів до активного громадського життя, студентського самоврядування, активної соціальної практики, реалізація ними власних проектів, на нашу думку, сприяє їх соціальній індивідуалізації.

7. Організація роботи щодо формування інформаційної грамотності та інформаційної культури іноземних студентів: участь у підготовці та проведенні спецкурсів, різноманітних заходів, спрямованих на розвиток інформаційних знань, умінь та навичок в умовах нового освітньо-культурного та інформаційного середовища.

8. Залучення іноземних студентів до участі у спортивних заходах: спартакіада ХДАК, спортивні змагання за межами академії, участь у них спільно з українськими студентами, що сприяє формуванню здорового способу життя, розширенню життєвих ресурсів, простору соціальної адаптації та соціальної інтеграції.

До розробки програми та реалізації напрямів діяльності Центру міжкультурної комунікації та соціальної

інтеграції іноземних студентів залучаються представники органів студентського самоврядування, заступники деканів, які відповідають за виховну роботу, куратори, викладачі, працівники бібліотеки академії, коменданти гуртожитків, медичні працівники, українські та іноземні студенти всіх освітніх напрямів, за якими здійснюється підготовка фахівців у ХДАК. Участь у роботі Центру для студентів може розглядатися як своєрідний майданчик для практичної реалізації здобутих в освітньому процесі знань, умінь та навичок, оскільки вона безпосередньо пов'язана зі сферою їх майбутньої професійної діяльності – організацією соціокультурного середовища розвитку особистості.

Проекти, представлені в програмі Центру, спрямовані на інтенсифікацію навчально-професійної підготовки, на виявлення та розвиток творчих здібностей, на реалізацію особистісного потенціалу, формування особистісно-професійних якостей. Серед уже реалізованих у межах діяльності Центру міжкультурної комунікації та соціальної інтеграції іноземних студентів соціокультурних проектів заходи, пов'язані з традиціями та звичаями українського народу та народів, які представляють іноземні студенти: літературно-мистецькі вечори: «Знайомтесь – Україна», «Пісенні традиції Слобожанщини», «Духовні орієнтири української літератури», «Хореографічні мотиви України»; театралізовані виховні заходи: «Українські вечорниці», «Свято Миколая», «Українське Різдво», «Масляна», «Великдень в Україні»; спортивна гра «Козацькі забави» тощо; проведення майстер-класів: «Таємниці української кухні», «Українська писанка», «Лялька-мотанка», «Дивосвіт української вишивки», «Опішнянська кераміка» тощо; вечори-презентації: «Кухні народів світу», «Діалог на кухні», «Загадковий світ Китаю», «Незнайома Туреччина», «Традиції країн арабського світу»; організація факультативних занять із вивчення китайської мови за участю іноземних та українських студентів, співробітників та викладачів ХДАК; перегляд та обговорення циклу фільмів етнографічного змісту; організація та проведення заходів, що містять відомості про культуру українського народу, про цінності української культури, про стереотипи поведінки в українському суспільстві: лекції-презентації «Українська народна архітектура», «Рослинні і тваринні символи українців», «Українська вишивка», «Звичай та обряди українців», «Обереги українців», «Художники України»; лекції-бесіди «Українська оселя», «Українське традиційне вбрання», «Таємниці писанки», «Лялька-мотанка в українській культурі», «Культура народів України»; круглі столи «Художні традиції Слобожанщини», «Музеї України», «Міста України», «Українська етнографічна візуалістика», «Система вищої освіти України»; тренінги «Мов-

ДІАЛОГ КУЛЬТУР

ленневий етикет українців», «Традиції та обряди календарного циклу»; організація екскурсій, відвідування музеїв, театрів, виставок, концертів, культурних заходів, ярмарків, які проводяться в місті та області (етнографічні фестивалі «Печенізьке поле», «Весілля в Малинівці», фестиваль пісенно-обрядового фольклору «Сьогодні Купала, а завтра Івана», «Великий Слобожанський ярмарок», «День міста» тощо). Важливим напрямом діяльності Центру є ознайомлення іноземних студентів зі структурою, традиціями Харківської державної академії культури, яке розпочинається із перегляду презентаційного фільму «Харківська державна академія культури» (англійською, китайською або російською мовою). Потім проводяться екскурсії по факультетах та структурних підрозділах. Окремо передбачається програма знайомства з бібліотекою та робота щодо формування інформаційної культури іноземних студентів. Під час проведення заходів відбувається неформальне спілкування іноземних студентів з представниками українського соціуму, що сприяє соціалізації іноземних студентів.

Отже, діяльність Центру міжкультурної комунікації та соціальної інтеграції іноземних студентів Студентської ради Академії допомагає реалізувати діалог культур у

нашому повсякденному житті, відкриває нам нові обрії для реалізації себе як полікультурної особистості, дарує радість живого спілкування із представниками різних країн.

**Олена Білик, докторант ХДАК,
Юлія Легостаєва, студентка 4 курсу
факультету соціальних комунікацій**

НЕВИЧЕРПНА ЕНЕРГІЯ КНИГИ

Современный библиотекарь – первый вестник знаний!

Профессия «библиотекарь» не настолько примитивная, как думают о ней люди. Нас представляют «серыми мышками», «людьми не от мира сего», и нам приходится постоянно доказывать, что это совсем не так. Библиотекарь был и остаётся загадкой в нашем обществе. Кто же он? Чем занимается, кроме чтения книг?

Современный библиотекарь – это специалист, профессиональная деятельность которого полна загадок, неожиданностей и новаторства. Он должен быть человеком активным, коммуникабельным, самостоятельным. Ему необходимо иметь аналитический ум, чтобы скрупулезно анализировать свою работу и планировать деятельность библиотеки в информационном обществе. Библиотекарю присущие профессионально-значимые качества: широкая эрудиция, профессиональная компетентность, креативность, умение легко и быстро усваивать и получать новые знания, приобретать новые практические навыки, а также организаторские способности, усидчивость, аккуратность, гиперответственность. Наряду с профессиональными знаниями, библиотекарь должен уметь использовать в своей деятельности приемы библиотерапии, библиопсихологии, конфликтологии, находить общий язык с разными возрастными группами читателей: не только реко-

поэтому основной задачей библиотекарей, особенно работающих с детьми, является привитие любви к чтению, уважения к книге, формирование информационной и читательской культуры.

Я совсем не жалею, что выбрала профессию библиотекаря, и не согласна с теми, кто считает ее устаревшей. Я думаю, что это одна из самых интересных и важных профессий в информационном обществе. Символ моей профессии – книга; библиотекарь и книга неотделимы друг от друга. Библиотекарь – это рыцарь книги. Книга – наш вечный спутник с самого раннего детства, который взрослеет вместе с нами. А библиотека – это дом, в котором живут книги, их целый океан, библиотекарь помогает не заблудиться в нем. Библиотекарь – связующее звено между книгой и читателем, помощник и советчик. Эта профессия людей, сильных духом, не пасующих перед безбрежным морем информации. Мы,

библиотекари, – проводники, наставники, помощники, которые укажут верный путь, помогут не потеряться и обрести себя. Поэтому наша задача – идти вперед, приобретать новые знания, самосовершенствоваться.

Уверена, что профессия, выбранная мной, останется моей навсегда. Я буду много и упорно работать, набираться опыта у коллег и смогу с гордостью сказать, что я – БИБЛИОТЕКАРЬ!

**Диана Галаян, студентка 3 курса
ф-та социальных коммуникаций**

Виходь за межі можливого

Чи є місце спорту у вашому швидкоплинному житті? Сподіваюся на позитивну відповідь. Адже, як усім відомо, рух — це життя. Спорт дуже корисна річ, бо він формує не лише гарну зовнішність, а й міцний характер. Під час тренування ви здатні вийти за межі можливого, стати сильнішим, кращим, витривалішим, більш впевненим у собі, адже в цей час ви — «боєць», мета якого — перемогти самого себе. Ви звикаєте зводитися після кожного падіння, відчуваєте неймовірний емоційний злет, розумієте, що здатні на все.

Мені це дуже добре відомо, бо я захоплююся декількома видами спорту. Але слід розказати більш докладно, з чого ж усе починалося. Ще в шкільні роки в мене виникло бажання покращити витривалість власного тіла за допомогою ранкових пробіжок. Спочатку це були важкі два-три кола, але потім вони перетворилися на приємні 20 стадіонів. Наступним кроком стало бажання «сісти на шпагат», і хоча це була кропітка праця — мені вдалося отримати бажаний результат. Через деякий час я почала відвідувати тренажерний зал, де зрозуміла, що таке силовий тренінг і відчула, як постійна напружена робота над собою змінює мою зовнішність на краще. Цей зал став для мене улюбленим місцем, де я проводжу час уже протягом декількох років, тому, звичайно, маю досить вагомий багаж знань щодо організації тренування. Надзвичайно приємно, що мій досвід допомагає тим, хто звертається до мене за порадою.

Серед моїх спортивних уподобань є одне, що неймовірно захопило мене, — бокс. Випробувати себе в чомусь новому запропонував мені мій хлопець, який уже тривалий час відвідує секцію боксу. Усі сумніви щодо занять таким, як я вважала, агресивним спортом розбилися швидко після першого тренування. Бокс одразу мені дуже сподобався, я подивилася на нього іншими очима і зрозуміла, що цей вид спорту навчає самоконтролю, покращує швидкість реакції, очищує розум від негативу та допомагає у разі потреби захистити себе. Бокс став певною філософією життя, що змушує дивитися на світ по-іншому.

Тепер я впевнена, що спорт не дає жодних шансів негативним емоціям захопити вас, дарує відчуття внутрішньої і зовнішньої гармонії, виховує корисні звички та допомагає усвідомити, що лише ви можете контролювати власне життя. Знайти в собі сили знову і знову «відриватися» від м'якої канапи в сніг, дощ чи неймовірну спеку та цілеспрямовано працювати над собою — це справжня сила духу, це прояв міцного характеру!

Спорт виховує, змінює світогляд, робить вас «скульптором» власного тіла, допомагає стати значно кращим. І не має значення, чим саме ви займаєтеся: бігаєте, плаваєте, відвідуєте тренажерний зал, боксуєте, граєте у волейбол, баскетбол, футбол, теніс, займаєтеся фігурним катанням, художньою гімнастикою... Головне — ви активні, здорові та захоплені життям!

Аліна Павлова, студентка 4 курсу факультету соціальних комунікацій

СТУДЕНТСЬКІ ОБРІ

МОЯ МЕЧТА

«У каждого человека есть разные мечты. У разного времени есть разные мечты», — так говорят в Китае. У Конфуция была мечта — чтобы не было войны в мире. Мартин Лютер мечтал о том, чтобы афроамериканцы и белые люди были равными в своих правах. Китайский президент Си Цзиньпин мечтает о том, чтобы Китай был сильной страной, а также, чтобы жизнь у китайских людей была лучше. Это и есть «китайская мечта».

А какая же у меня мечта? Когда я был маленьким, я мечтал быть президентом Китая. Потом я мечтал, чтобы у меня была «куча денег», а потом — быть «суперстаром». Сейчас я считаю, что чем старше становится человек, тем его мечта меньше и более четкая. Я — обычный аспирант из Китая, который учится в Украине. Мне приходилось видеть много китайских студентов, которым очень трудно учиться здесь. А также я встречал многих преподавателей рус-

ского языка, которым очень трудно научить китайских студентов русскому языку. Проблема в том, к сожалению, что у преподавателей нет возможности легко и быстро выучить китайский язык, чтобы хорошо учить китайских студентов.

Поэтому сейчас моя мечта — помочь преподавателям и китайским студентам выучить нужные им языки. Я понимаю, что еще не очень хорошо знаю русский, но я хочу его выучить. Если бы я мог, то открыл бы в Украине специальный университет, где учились бы вместе китайские и украинские студенты: они помогали бы друг другу выучить языки, познакомиться бы с культурой и традициями Китая и Украины. Я понимаю, что это большая и трудная мечта. Но я буду работать для осуществления этой мечты, потому что я люблю СВОЮ Китай и уже СВОЮ Украину!

Ли Мин, аспирант ХГАК

Наука в контексте межкультурной коммуникации

В нашей академии учатся не только иностранные студенты, но и аспиранты, которые совершенствуют профессиональное мастерство, стремятся к научным открытиям... Кто же они, о чем мечтают, чем увлекаются? Об этом и о многом другом с ними беседовали студенты факультета социальных коммуникаций.

– Скажите, пожалуйста, как Вас зовут?

– Меня зовут Ли Мин. Фамилия Ли, имя Мин. У меня нет отчества.

– Сколько Вам лет?

– Мне 26 лет, скоро уже 27.

– Откуда Вы к нам приехали?

– Я приехал из Китая.

– Почему Вы решили приехать именно в Харьков?

– Я получил диплом бакалавра в Китае. Мой преподаватель, который учился в Харьковской консерватории, пригласил меня учиться здесь. Я мог, конечно, в Китае поступить в магистратуру, но он сказал, что здесь по вокалу, по музыке лучше учиться, чем у нас в Китае. Поэтому я приехал поступать сюда. Сейчас я думаю, что действительно по вокалу у вас в Украине очень высокий уровень образования.

– Какими были Ваши первые впечатления об Украине?

– Честно, первый раз страшно было, потому что я один, сам приехал, без друзей и родных. Конечно, я уже взрослый, но никогда без знания языка никуда не ездил, поэтому, когда первый раз приехал в Украину, просто ничего не понимал, мне было грустно. Но потом, когда вышел из аэропорта, я увидел, что всё в порядке, воздух – это самое первое, воздух хороший, потому что у вас людей меньше и заводов меньше, а у нас много заводов, поэтому воздух, конечно, плохой. В Пекине самый плохой воздух, ходят в масках. А Киев – большой город, красивый, очень много церквей. Мне очень нравятся церкви, очень красиво. Сразу уже почувствовалась высокая культура. Люблю ваш флаг, люблю синий цвет и жёлтый, люблю очень.

– Что Вам больше всего понравилось в Харькове, чем удивил город?

– В Харькове мне нравится ваша церковь, очень красиво, и ваша культура, и люди. Я считаю – здесь очень культурные люди. Мне нравится ваше искусство, музыка. И, конечно, все китайские люди знают, что украинские девушки очень красивые, поэтому мне тоже они нравятся.

– Вы аспирант и занимаетесь музыкой?

– Да, я очень люблю музыку, но мне интересна и культурология, ведь музыка – это искусство, часть культуры. Её нужно изучать, создавать теории.

– Интересно узнать, играете ли Вы на музыкальных инструментах?

– Да, я умею играть на многих инструментах, но именно китайских, у вас таких нет. Ещё умею на фортепиано, на скрипке немножко, на саксофоне тоже немножко. Я сам учился, мне было интересно, поэтому начал немного играть. Больше всего знаю китайские инструменты, потому что много занимался, почти уже 10 лет.

– Можете сказать, на каких китайских инструментах Вы играете?

– Например, один из инструментов называется гуцинь. Вы его не знаете. Это народный инструмент.

– Есть ли у Вас планы дальнейшей профессиональной реализации?

– Когда я только хотел приехать, у меня был план, потому что я считаю, если у человека нет планов, то значит, нет жизни. Когда я только хотел приехать, я думал, что когда закончу магистратуру, я уеду в Китай, сразу начну работать. Но потом я передумал, понял, что надо дальше учиться, надо поступать в аспирантуру, потому что в Китае сейчас просто магистр уже не очень высоко ценится, поэтому я поступил в аспирантуру. Когда я успешно закончу аспирантуру в Украине, то надеюсь, что буду доктором. У нас даже после магистратуры сразу тебя называют уже доктором. А я буду настоящим доктором. После защиты я поеду в Китай и сразу могу в университете работать, там будет хорошая зарплата, государство

даст мне дом или квартиру и много льгот.

– Чем Вы занимаетесь в свободное время?

– Конечно, я – музыкант, поэтому всегда слушаю музыку, но ещё другое – спортом люблю заниматься, потому что это здоровье, а это самое важное.

– А каким видом спорта Вы занимаетесь?

– Бегаю. Это в основном самое обычное, всегда занимаюсь в клубе. Ещё люблю кататься на велосипеде. Плавать ещё не умею.

– Я знаю, что Ваша жена Аня – украинка. Как Вы познакомились с ней?

– Когда я поступил в Академию, она училась со мной, была моей одногруппницей в магистратуре. Она была старостой. Много помогала мне. Я сразу её очень полюбил. У нас в группе, конечно, было много девочек, но Аня больше всего понравилась. Она самая лучшая девушка, она культурная, красивая, очень много занимается, серьёзная, но в тоже время – весёлая. Всё вместе. Поэтому я, честно, тоже хотел, чтобы она мне помогала, но самое важное, чтобы ответила мне взаимностью. Я часто приглашал её вместе готовить, научил её готовить китайские блюда, а она помогла мне написать магистерскую работу, и ещё она очень помогает мне с русским языком.

– Что в Вашей интернациональной семье было самым трудным? Как Вы считаете, какие трудности есть в семье, где один китайский человек, другой – украинский?

– Я считаю, сложно сначала. Если есть любовь, тогда ничего не трудно. Всё можно преодолеть. Только язык – самое трудное. А кушать – примерно одинаково, это вообще не проблема. Честно скажу, потому что, если любите друг друга, тогда привыкаете и всё, ну что делать? (Смеется).

Я, например, сначала, честно, не очень любил украинскую обычную еду, ну как в кафе. У вас больше мяса, а я больше люблю овощи, потому что у нас в Китае очень много разных овощей. И от мяса можно быть толстым. Но теперь я уже привыкаю. Но ещё что там? Трудностей

больше нет. Если трудно считаете, тогда, значит, любви нет.

— **Что бы Вы пожелали Вашим украинским коллегам?**

— Желаю вам хорошо учиться, закончить Академию и потом найти хорошую работу. И тогда, если можно, поехать в Китай, посмотреть там всё разное. Когда моя жена первый раз приехала ко мне и попала в Шанхай, Пекин, она была удивлена, потому что никогда не видела таких высоких домов, там вообще всё высокое и дорога очень удобная, ровная.

Даже в университете у нас всё вместе (как ХПИ) — городок такой — общежитие рядом с университетом, и кафе есть. Потому что мы считаем, что студент должен больше учиться, а на готовку много времени нельзя тратить, надо учиться.

— **Здравствуйте, скажите, пожалуйста, как Вас зовут, сколько Вам лет и откуда Вы приехали?**

— Здравствуйте, меня зовут Ли Чженьсин, я приехал из Китая, мне 25 лет, я аспирант Академии культуры, еще я музыкант и очень люблю украинскую музыку.

— **Чженьсин, нравится ли Вам Харьков?**

— Да, очень, это прекрасный город.

— **А что больше всего Вам нравится в нашем городе?**

— Мне очень нравятся церкви Харькова, очень интересная в городе архитектура, особенно в центре, я люблю Бурсацкий спуск, и больше всего — здание Академии культуры.

— **Вспомните Ваши первые впечатления об Украине.**

— Мне было немного страшно, ведь я приехал в незнакомую страну. Но когда я вышел из здания аэропорта, то сразу понял, что мне здесь очень нравится, здесь прекрасный воздух, мало людей, чистое ясное небо, много деревьев, было очень красиво.

— **А где Вы учились до поступления в аспирантуру?**

— Я получил диплом бакалавра музыкального искусства на родине. Потом приехал в Харьков и закончил магистратуру в Университете искусств имени И. П. Котляревского.

— **Что было для Вас самым трудным в Украине, к чему Вы долго привыкали?**

— Очень трудно понимать, о чем говорят вокруг, поэтому самым трудным для меня был незнакомый язык, я очень долго привыкал к русскому языку, поэтому я много занимался, старался запоминать новые слова, учил грамматику, но все равно было трудно и непонятно.

— **А что же было самым интересным и легким?**

— Конечно же — искусство, музыка, которая понятна всем, и для ее понимания не нужно даже знать иностранный язык, музыка помогала мне пережить тоску по родине, по своей семье, ведь я очень скучал.

— **Значит, Вы с нетерпением ждете поездки домой, на родину, а какие сувениры Вы привозите своим родным?**

— Почти всегда я привожу шоколад, потому что он у вас очень вкусный, у нас нет такого, еще украинские сувениры, например, украинскую керамику.

— **Скажите, Чженьсин, Вы изменились за время пребывания в Украине?**

— Конечно да, изменился, ведь я стал человеком двух

В университете не так уже сильно строго, как в школе. В школе строго, я занимался каждый день по 11 часов, даже ночью ещё занимался. Потому что, если вы хотите поступить в университет, даже на бакалавра — это уже очень трудно, потому что у нас людей много, поэтому конкурс очень большой. Поэтому в школе было очень строго. Потом, когда закончил, поступил в университет, всё нормально, всё хорошо, не так строго и можно немного отдыхать.

— **Ли Мин, большое спасибо за интересную беседу! Желаем, чтобы всё у Вас сложилось, как хочется, чтобы Ваша карьера и личная жизнь были успешными.**

Беседу вела Марина Шевченко, студентка 4 курса ф-та социальных коммуникаций

*****

культур, для меня теперь украинская культура тоже близкая и родная, почти как культура моей родины. Я могу сказать о себе, что я «бикультурная личность». Меня действительно изменила украинская культура, особенно на меня повлияла красота украинской песни, ее душевность и мелодичность.

— **А чем, кроме музыки, Вы еще увлекаетесь?**

— Я очень люблю путешествовать, поэтому интересуюсь туризмом. Я был во многих украинских городах, мне очень нравятся Киев, Одесса, Львов. А также я очень люблю театр. В Харькове я часто хожу в Театр

оперы и балета, мне очень нравится этот театр, особенно украинские постановки, очень красивые костюмы и высокий профессионализм исполнителей.

— **Что Вы планируете делать после окончания аспирантуры?**

— Я хочу вернуться на родину, в Китай. Я хочу преподавать музыку и актерское мастерство. Я мечтаю делиться с моими земляками теми знаниями, которые получил в Украине. Наверное, я получил бесценный опыт и важные знания, которыми должен поделиться в своей стране. Я мечтаю рассказать своим будущим ученикам об Украине, о прекрасных людях, которые живут в этой стране, я буду стараться передать им мою любовь к Украине, которая стала моей второй Родиной.

— **А что бы Вы пожелали украинским студентам и аспирантам?**

— Я думаю, что, прежде всего, каждому надо работать над собой, совершенствоваться как личности и как специалисту. А еще я хочу, чтобы Вы приехали к нам в Китай, чтобы Вы увидели мою страну, узнали, какая она красивая и какие у нас гостеприимные люди. Я хочу познакомить Вас с нашей народной культурой, особенно с архитектурой, которая так не похожа на вашу. Ну и, конечно, накормить вас китайскими блюдами, ведь китайская кухня очень необычная и разнообразная.

— **Чженьсин, большое Вам спасибо за то, что уделите нам время и за Ваши содержательные ответы. Желаем Вам творческих успехов и реализации Ваших планов. Надеемся, что у Вас все получится.**

Беседу вела Алена Рубанова, студентка 4 курса ф-та социальных коммуникаций

«Припливайте до колиски, лебеді, як мрії» (як бути мамою і студенткою одночасно)

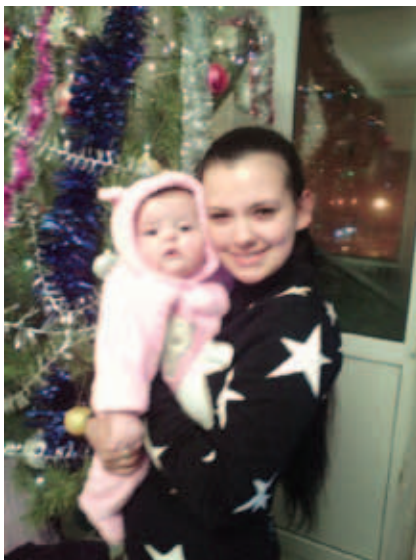
Очікування народження нової людини – найпрекрасніші моменти в житті. Ми з тобою ще не дуже знайомі, а я вже знаю, що дуже тебе люблю, та хочу зробити щасливою!

В аудиторії жваво дискутували щодо майбутнього бібліотеки, а я в цей час вела діалог зі своєю дитиною. Я готувалася стати мамою і була захоплена цими проблемами. Але голос викладача повернув мене до реальності, я згадала, що не лише майбутня мама, а ще й студентка денної форми навчання.

Мабуть, не лише я зіткнулася з такою проблемою: що робити? як вчинити? як поєднати навчання з вихованням малюка? Через цей досвід мені довелося пройти, і я вирішила поділитися своїми роздумами.

Я завагітніла в 19, попереду був 4-й курс, державні іспити, захист дипломної роботи. Академічну відпустку я вирішила не брати, бо вірила у свої сили. Після народження Христинки я зрозуміла, що поєднувати навчання і догляд за немовлям дуже важко, але можливо. Звичайно, якщо маєш бажання і отримуєш допомогу від близьких.

Ось декілька порад майбутнім мамам-студенткам. По-перше, правильно розподіляйте свій час, плануйте його. Коли моя Христинка міцно спала, я встигала зробити хатні справи, а також приділити увагу навчанню. Я дуже вдячна своїй матері за те, що вона допомагає мені доглядати Христинку

та дає мені можливість відвідувати Академію.

Також зауважу, що підтримку я зустріла серед викладачів, які з порозумінням ставилися до моєї ситуації: проводили консультації у зручний для мене час, пропонували індивідуальні завдання, не сварили, коли я невчасно звітувала про виконану роботу.

Ці випробування загартували мене, я отримала безцінний досвід дорослого життя, повірила у свої сили.

Отже, бути мамою і студенткою одночасно – цілком реально і можливо. Головне розуміти, що навчання – це внесок у наше майбутнє. Я навіть зрозуміла певні переваги свого становища – я буду

мати і диплом, і мою найчарівнішу Христинку, яка вже з дня на день скаже мені: «Мамо», і зробить свій перший крок.

Отже, моє побажання майбутнім мамам: не зупиняйтеся перед труднощами, насолоджуйтеся неповторним відчуттям щастя від очікування знайомства з маленькою людиною, що живе всередині вас і стане найдорожчою у світі.

Знайте, що ви можете здолати всі труднощі. Легких вам пологів і здорових малюків!

**Альона Рубанова, студентка 4 курсу
факультету соціальних комунікацій**

АХ, ЛІТО...

В ожидании ЛЕТА ...

На носу лето, а вы до сих пор не знаете, как его провести? Если да, то эта статья для вас.

Неоднократно многие из нас попадали в подобную ситуацию: весь год планируешь «отрыв» на лето, а в итоге три месяца работы. Конечно, самостоятельный заработок для студента – дело полезное, никто не посмеет это оспорить. Но, с другой стороны, а как же воспоминания? Не каждая работа даст такие впечатления, которые будет приятно потом вспоминать. Поэтому мой совет: пока есть время и такое понятие, как «летние каникулы» (ведь скоро это станет лишь воспоминанием), оставьте работу и просто отдайтесь лету. А со своей стороны я подкину несколько идей. Остальное – лишь ваше воображение и импровизация.

Забудьте на время лета о том, что есть интроверты и экстраверты. К какому бы типу вы не относились, в летний период станьте свободными от всех «марок» и первым делом вспомните о друзьях.

Заведите на лето **альбом**. В каком угодно формате, пусть это будет альбом в социальной сети, настоящий альбом с распечатанными фото или просто отдельная папка в галерее вашего телефона. Главное, выделите особое место для лета. В этом альбоме вы будете соби-

рять все фото за три солнечных месяца.

И первым делом... Обычная **речка!** После года учебы и тяжелой, а у кого и не очень, сессии всем будет хотеться просто собраться в приятной компании и вдохнуть свежего воздуха. Соберите друзей и устройте вместе небольшой **пикник**, откройте **плавательный сезон**, приготовьте отменный **шашлык** и просто насладитесь отдыхом.

Можно также обсудить «трудовые» планы на лето. Наверняка, работать вы все равно будете, или хотя бы подрабатывать. Поэтому немаловажным моментом будет обсуждения свободного у всех времени и планирование... Похода!

К **организации похода** нужно относиться ответственно. Важно обсудить то, какая необходима провизия, за что каждый ответственен, и все, что связано с безопасной организацией недельной вылазки. Начните поход пешком. Спланируйте карту похода, обсудите интересные места, которые хотелось бы посетить каждому, и сразу запланируйте места привала. Потратьте хотя бы три дня на то, чтобы просто идти. За первые три дня вы здорово устанете, вот тогда можно будет устроить хороший привал на несколько дней. Также вполне хороший вариант: последний привал недалеко от лодочной станции. После пары дней отдыха соберите вещи, возьмите в аренду байдарки или лодки и вернитесь домой по реке. Это будет отличное путешествие, которое оставит приятные воспоминания для каждого. Ну и курьезы само собой.

Наверняка, вся ваша компания после такого похода захочет отдохнуть от сообщества дорогих друзей и на неделю все «залягут на дно». За это время вы можете спланировать следующую поездку и заняться саморазвитием.

Идеей для следующего «заезда» может стать обычное путешествие по достопримечательностям родной страны. Электрички, автобусы, автостоп... Все это

вам поможет. Ночевать можно в хостелах. Важны импровизация и творчество.

А в свободное время займитесь собой. Если вы всегда мечтали выучить язык, то просто начните это делать. Хотя бы раз в неделю. Главное – иметь желание и заниматься. Или **начните играть на музыкальном инструменте**. А может быть вы всегда мечтали программировать или рисовать... Или **кататься на роликах, скейте**. Все в ваших руках. За три месяца можно добиться вполне хороших результатов и в конце лета похвастаться не только веселыми фото, но и личными достижениями.

Также можно обзавестись новыми знакомствами. В нашем городе регулярно проводятся бесплатные тематические встречи. Просто выберите интересную тему и приходите в назначенное время. Наверняка за целый вечер сможете найти для себя пару интересных собеседников.

И главное – не сидите дома. Воплощайте новые идеи, гуляйте, узнавайте что-то новое, развивайтесь, но не стойте на месте. Пока вы – студенты, ловите каждый момент, чтобы сделать что-то интересное и сохраняйте все это в памяти. Удачи! Всем веселых каникул!

Никита Шелудяк, студент 4 курса факультета социальных коммуникаций

ПОГОВОРИМО ПРО ЛЮБОВ...

Любовь и вдохновение

Нет на свете чувства, сильнее любви. Она может возвысить до небес и сбросить в пропасть. Так я думала, когда мечтала написать собственную книгу. Но мечты оставались мечтами дольше, чем ожидалось.

Меня зовут **Екатерина Сидоренко**. Мне двадцать. Почти до конца одиннадцатого класса я не знала, какую профессию выберу. Я любила рисовать, но не хотела быть просто учителем рисования. Я любила писать, но профессии «писатель» не существует. В конце концов, я пошла на компромисс: поступила в Лозовское училище культуры и искусств на специальность «Декоративно-прикладное искусство» и в Харьковскую государственную академию культуры на факультет социальных коммуникаций (направление «Книговедение, библиотековедение и библиография»).

На сегодняшний день у меня уже семь написанных книг, и пять из них напечатаны издательством «Федорко»: «Леди Вольфрам. Странники во времени», «Лера Шлиман и амулет стихий», «Лера Шлиман и папоротниковый цветок», «Лера Шлиман и Звезда Илиоты», «Лера Шлиман и Колодец Семрад». Все книги сопровождаются

моими иллюстрациями. Эти книги объединены в серию «Принцесса времени». Главными героями всей серии стали четыре персонажа: странница во времени Рада, герцог Альбрехт, взбалмошный король Морл и смертельно больная повелительница времени Арел.

Они любят и ненавидят, борются за власть и жизнь, нарушают правила и создают их, когда им трудно, они поют волшебные песни. Их судьбы тесно переплетены с судьбами людей «семнадцатого века планеты Аладья».

Моими первыми читателями стали жители поселка Панютино и Лозовой (книги переданы в школьные и публичные библиотеки). Теперь у меня есть постоянные читатели, которые с нетерпением ждут продолжения истории. Я работаю для них.

И я соглашаюсь с тем, что вдохновение приходит, даже если всё складывается не очень хорошо, но рано или поздно мы узнаем, что есть такое счастье – поделиться с окружающими своими чувствами и, может быть, иногда уж очень нереальными мечтами...

Екатерина Сидоренко, студентка 3 курса факультета социальных коммуникаций

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.*

*Свідцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
Н. М. Кушнарєнко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Бі-
лик, Д. Кабаков, А. Ковальова
Комп'ютерна верстка та
дизайн А. Гончар*